

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Бургас, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова
Галина Т. Канакиева

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора Елг. Янч. Ч.
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Синков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20222000600004 по описа за 2022 година

С присъда №132/26.10.2021г. по НОХД №1305/2020г., Бургаският окръжен съд признал подсъдимия Г. К. Л. за ВИНОВЕН в това, че през периода от 14.10.2006 г. до 31.03.2008 г. включително, в гр.Бургас, при условията на продължавано престъпление – с 11 отделни деяния, в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала и представляващ данъчно задълженото лице „Алком Интернационал” ЕООД - гр. Бургас, с ЕИК .. и в условията на посредствено извършителство, посредством невиновното лице С.Н.И., избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - общо в размер на 144 280, 90 лева, представляващи данък върху добавената стойност по ЗДДС в размер на 66 535, 60 лева и корпоративен данък по ЗКПО в размер на 77 745, 30 лева, дължими от „Алком Интернационал” ЕООД, като не издал счетоводни документи - отчети за извършените продажби, съдържащи информация за получени плащания по облагаеми доставки свързани с продажба на недвижими имоти и като затаил истина в 9 бр. месечни справки декларации по чл. 125 от ЗДДС, както и в годишните данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2006 г. и 2007 г., изготвяни въз основа на предоставени от него първични счетоводни документи и подавани пред ТД на НАП - гр.Бургас от С.И., в които СД не били отразени получените плащания по облагаеми доставки свързани с продажба на недвижими имоти в данъчната основа на облагаемите доставки, съответно не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период, а в ГДД по чл. 92 от ЗКПО не

били декларирани приходите от продажбите на недвижимите имоти и дължимия върху тях годишен корпоративен данък, поради което на основание чл. 255 ал.3, вр. ал.1, т.2 и т.3, вр. чл. 26 от НК вр.чл.54 от НК го осъдил на три години лишаване от свобода, отложено на основание чл.66 ал.1 НК за изпитателен срок от пет години.

С присъдата окръжният съд постановил конфискация на имущество на подсъдимия:

- товарен автомобил „Фолксваген Транспортер“ с рег.№А..Т;

- лек автомобил „ВАЗ 2108“ с рег.№А ..;

- собствена ид.ч. на подсъдимия Л. от поземлен имот, пл.№60014, находящ се в парцел 14, масив 6 , в местност Минерални Бани , гр.Бургас , лесопарк, с площ общо от 4 дка, с предназначение-зеделска-гр.Бургас,обл.Бургас;

- поземлен имот в режим на СИО - / 1/2 ид.ч./, с пл.№140, находящ се в местността „Росенец“, общ.Созопол, обл.Бургас, вид на имота - зеделски,представляващ зеделска земя с площ от 1,552 кв.м.

На основание чл.189, ал.3 от НПК възложил в тежест на подсъдимия да заплати в полза на държавата направените деловодни разноси.

Недоволни от постановената присъда останали подсъдимият Л. и неговия защитник адв. Б.. В подадена въззивна жалба изтъкват, че авторството на извършените деяния не е доказано по безспорен и категоричен начин. Не оспорват нотариалните актове, получените суми и приходите от продажбите, но отказа да бъде назначена строително-счетоводна експертиза и да бъдат допуснати свидетели е попречил да се установят разходите за построяването на сградата, за да се изясни безспорно има ли дължим ДДС и данък печалба. Молят присъдата да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Пред въззивната инстанция представителят на апелативна прокуратура посочва, че присъдата и мотивите на първоинстанционния съд са постановени в пълно съответствие с нормата на чл.305 от НПК, подробно са изложени съображенията, с оглед на които е приел за установени посочените обстоятелства, доказателствата са анализирани правилно, посочени са правните аргументи за осъдителната присъда. Няма доказателства, които да опровергават констатациите на съда и да доведат до оправдаване на подсъдимия. Справките декларации са подавани от упълномощеното лице, но са съставяни единствено и само въз основа на представените счетоводни документи от подсъдимия. Счетоводителката не е знаела изобщо за строителството на процесната сграда и разпоредителните сделки с нея. За авансовите плащания следва да се издават фактури, да се декларира и да се начислява данък. Учредяването и прехвърлянето на право на строеж се смята за освободена от данък доставка, но това е до момента на завършване в груб строеж на сградата. Правилно е определен и дължимия корпоративен данък

по ЗКПО. Въпреки липсата на счетоводни документи и регистри, вещото лице е приело деклариранияте от дружеството общи разходи като разходи във връзка със строителството на сградата и е намалило с тях приходите. Не са допуснати съществени процесуални нарушения. Исканата експертиза би изчислила принципната стойност на извършеното строителство, но не и разходите на подсъдимия, поради липса на каквито и да било счетоводни документи. Тези документи са посочени в Закона за счетоводството и сред тях не са одобрените строителни проекти и книжа, които претендира подсъдимия и вероятно се пазят в общината. Исканите свидетели също не могат да допринесат за установяване на направените разходи по строителството. Жалбата е неоснователна, а атакуваната присъда – правилна, обоснована и законосъобразна.

Защитникът на подсъдимия посочва, че не са оспорвали констатациите, изложени в обвинителния акт. Не са възразили срещу компетентността на вещото лице по счетоводните експертизи и неговите заключения. Приходите са безспорни. Недоказани са останали извършените разходи за построяването на сградата. Това е можело да се поправи при назначаването на експертиза, която по действащи наръчници да изчисли по осреднени цени разходите. Счита, че деянията до пункт 4 от присъдата са погасени по давност, а това не е коментирано в присъдата. Моли делото да бъде върнато за ново разглеждане за отстраняване на нарушенията.

Подсъдимият Л. намира обвиненията за безпочвени. Има нормативни документи, които могат да установят стойността на един строителен обект до стотинка - сборници Средни единни цени в строителството. Сградата му струва 1 600 000 лв., а показаните от него разходи пред съда и данъчните служби са 160 000 лв., които стигат само за документацията на строежа. Вземал е строителни материали от фирма „Гранити“, които е трябвало да плати когато започне да продава апартаменти, имало документи с цени, които са били предадени на адвоката му, който е починал и вероятно са в банка „Биохим“, на която същия е бил юрисконсулт. Имало доказателства, че е платил всичко на „Гранити“. Не му била дадена възможност да се защити. Иска делото да бъде върнато за преразглеждане на следствието, или да се разреши комплексна експертиза. Обвинението за печалбите към 2005г. и 2006г. е изтекло поради давност.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с доводите, изложени в постъпилата жалба, изслуша становищата на страните в съдебно заседание, анализира доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и провери атакуваната присъда, както по отношение оплакванията, така и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314, ал.1 от НПК, прие следното:

След анализ на събрания доказателствен материал, въззивният съд не намери основание за упражняване на правомощието по чл.316 от НПК за установяване на нови фактически положения.

С внесения обвинителен акт, Г.Л. е предаден на съд с обвинения за извършени две продължавани престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система – първото в периода 14.02.2005г.-14.09.2006г. и включващо в състава си 17 отделни деяния; второто в периода 14.10.2006г.-31.03.2008г., включващо 11 отделни деяния. С протоколно определение от 05.10.2021г., на основание чл.289, ал.1 вр. чл.24, ал.1, т.3 от НПК, вр. чл.81, ал.3 и чл.80, ал.1, т.3 от НК, наказателното производство е прекратено в частта за престъплението по пункт първи от обвинителния акт – това по чл.257, ал.1 вр. чл.255, ал.1 вр. чл.26 от НК, извършено за времето от 14.02.2005г.-14.09.2006г. Определението не е обжалвано или протестирано от страните и е влязло в законна сила.

Пред окръжния съд е било проведено съкратено съдебно следствие по реда и правилата на чл.371, т.1 от НПК, след постигнато съгласие да не бъдат разпитвани непосредствено свидетелите Л.а, Н., Г., ТТ., С., Б., Ш., Г. и и., чиито показания от досъдебното производство да бъдат ползвани при постановяване на присъдата. По-късно, в хода на съдебното следствие, поради настъпила смърт на свидетеля Т. и. и неявяване на св. О.Х., след съгласие на страните са приобщени и техните показания от досъдебното производство.

След анализ на всички събрани доказателства се установява, че подсъдимият Л. има висше образование, семеен е и осъждан по НОХД №4071/2017г. на Софийски районен съд с влязла в сила на 22.12.2020г. присъда за извършено престъпление по чл.210, ал.1, т.5 вр.209, ал.1 НК.

Той бил едноличен собственик на капитала, представляващ и управител на „Алком интернационал“ ЕООД за времето от учредяването през 1997г. до 02.06.2008 г., когато продал дружеството си на св.А.Д. – човек без финансови средства, безработен, безимотен и неграмотен. Прехвърлянето на дружеството било организирано от св.О.Х. срещу възнаграждение от 100 лв., които последния дал на Д. и бил упълномощен от него да го представлява като собственик и управител на дружеството. Св. Д. никога не бил виждал подсъдимия, не го познавал, нито получил някаква счетоводна или друга документация на „Алком интернационал“ ЕООД. На негово име имало десетки фирми, получавал по 100-200лв, за да му ги прехвърлят и така живеел. За прехвърлянето на дружеството подсъдимият дал на св.Х. една папка с документи, които той не помнел къде са и какво било съдържанието им, но не ги е предавал на св. Д..

С коментираното търговско дружество, преди да го прехвърли на свидетеля, подсъдимият развивал търговска дейност свързана със строителство на жилищни сгради. Отново като представляващ дружеството си, на 13.11.2004 г. Л. сключил предварителен договор за учредяване право на строеж срещу задължение за проектиране и строителство на сграда в същия имот със съсобствениците на дворно място, находящо се в гр.Бургас, жк.“Братя Миладинови“, ул.“Марица“ № 81, представляващо УПИ № I - 1880 в кв. 41.

С нотариален акт за учредяване право на строеж срещу задължение за проектиране и строителство № 4, том I, рег. № 185, дело № 3 от 12.01.2005 г. на нотариус Л.К., съсобствениците на посочения имот с площ от 270 кв.м. - С. и Д.Ч., Х. и А. Н.и, Н. и И. Стамболиеви, учредили в полза на „Алком интернационал“ ЕООД право на строеж върху същия, за построяване на сграда, състояща се от сутерен, партер, пет жилищни етажа и две мансардни нива. Според договореното разпределение, дружеството на Л. щяло да придобие след построяване на сградата магазин № 1 на партерния етаж с площ 40, 49 кв.м., ведно с прилежащото му складово помещение; офис № 1 - лекарски кабинет на първи жилищен етаж с площ 76, 64 кв.м.; офис № 4 - лекарски кабинет на първи жилищен етаж с площ 64, 12 кв.м.; офис № 5 на втори жилищен етаж с площ от 84, 13 кв.м.; офис № 6 - лекарски кабинет на втори жилищен етаж с площ от 66, 13 кв.м.; апартамент № 1 на втори жилищен етаж с площ от 92, 22 кв.м.; апартамент № 4 на трети жилищен етаж с площ от 67, 11 кв.м.; апартамент № 7 на четвърти жилищен с площ от 67, 11 кв.м.; апартамент № 9 на пети жилищен етаж с площ от 106, 62 кв.м.; апартамент № 10 на пети жилищен етаж с площ от 67, 11 кв.м.; апартамент № 11 на шести жилищен етаж с площ от 64, 38 кв.м.; апартамент № 12 на етажи 6 - ти и 7 - ми жилищни - мезонет с площ от 201, 04 кв.м.

На 01.07.2005 г. било издадено Разрешение за строеж на сградата № 45 - „З“/01.07.2005 г., а на 06.07.2005г. била открита строителната площадка. На 22.08.2005 г. била определена строителната линия и ниво, след което представляваното от подсъдимия дружество започнало изпълнението на строежа. Към 18.05.2006 г., сградата била изградена на етап „груб строеж“ по см. на параграф 5, т.46 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията и били издадени Протокол за степен на завършеност на сграда в „груб строеж“ от същата дата, от комисия при ТД Зора-Община Бургас и Акт за приемане на конструкцията обр. 14/17.07.2006г. Според действащата към 2006-2008г. норма на чл.181, ал.1 от Закона за устройство на територията (ДВ бр.65 от 2003г.), правото на строеж на сграда или на част от нея можело да бъде предмет на прехвърлителна сделка от момента на учредяването му до завършване на сградата в груб строеж, а според ал.2 - след завършване на сградата в груб строеж, констатирано с Протокол на общинската - районна комисия, предмет на прехвърлителна сделка можело да бъде само построената сграда или самостоятелни части в нея, но не и право на строеж. В конкретния случай издаденият протокол бил посочения по-горе Протокол за степен на завършеност на сграда от 18.05.2006 г., от Общинска администрация Зора при Община Бургас.

Свидетелката С.И. на 14.10.2002г. била упълномощена от подсъдимия да го представлява пред данъчните органи и да подава всякакви данъчни декларации във връзка с данъчните задължения на „Алком интернационал“ ЕООД, включително справки-декларации по Закона за данък върху добавената стойност. Тя осчетоводявала дейността на дружеството, като Л. й предавал съставените първични счетоводни документи, въз основа на които

попълвяла дневниците за покупки и дневниците за продажби, изготвяла месечните справки-декларации по ЗДДС и годишните данъчни декларации по Закона за корпоративното подоходно облагане. След като записвала данните от дадените от него документи в дневниците за покупки и дневници за продажби, в справките-декларации по ЗДДС, годишните декларации по ЗКПО, и.а ги предоставяла за запознаване на Л., запознавала го и с резултата за съответния данъчен период, а след като той одобрявал съдържанието на документите, ги подавала в ТД на НАП - Бургас. Св.и.а не получавала фактури за извършване на строително –монтажни работи от дружеството, не знаела изобщо, че развива строителна дейност, не знаела и за строителството на сградата ул.“Марица“ №81 и не била включвала в счетоводните документи и регистри първични счетоводни документи, свързани със строителство на ул.“Марица“ №81.

Подсъдимият Л., като управител и представляващ „Алком интернационал“ ЕООД, в периода 05.09.2006 г. - 31.03.2008 г., започнал да сключва предварителни договори за покупко - продажба на придобиваните от дружеството жилища и офиси в строящата се сграда, а след пълното изплащане от купувачите на определената в предварителните договори продажна цена и след завършване на сградата в груб строеж, сключвал с тях и прехвърлителни сделки с нотариални актове. По-големият брой платени и прехвърлени обекти били самостоятелни - апартаменти, ателиета, кабинети, които обаче били прехвърлени като право на строеж, а не като самостоятелни обекти от сграда, както било предвидено в действащата към периода норма на чл.142 ЗУТ. Сключени по посочения начин, сделките били необлагаеми, тъй като със записания предмет – право на строеж, били освободена доставка по смисъла на чл.34, ал.1 от ЗДДС/отм./ и чл. 45, ал.2 от ЗДДС за целите на данъчното облагане. Това, според законовите норми, важало до момента на завършване в груб строеж на сградата, за която се учредява или прехвърля правото на строеж.

На 05.09.2006 г. подсъдимият получил в брой сумата от 4895 евро, с левова равностойност 9573, 79 лева от купувача С. С., представляваща поредна вноска, определена в сключения помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж, за която издал на свидетеля С. ПКО № 1010/05.09.2006 г.

На 13.09.2006 г. Л. получил в брой сумата от 2000 лева от свидетелката Г.К., съобразно клаузите на подписания помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж. За получената сума издал на свидетелката К. приходен касов ордер без номер от 13.09.2006 г.

През месец 09.2006 г. подсъдимият получил в брой сумата от 48 000 евро, с левова равностойност 93 879, 84 лева, от свидетеля Б.Ф. - Б. и съпругата му, представляваща в действителност продажна цена на правото на собственост на закупения от последните недвижим имот в степен на завършеност груб строеж, описан в нотариален акт № 5, том III, рег. № 4487,

дело № 281/2006 г. от 05.09.2006 г. на нотариус В.Д.. На 14.09.2006 г. определената в предварителния договор продажна цена на недвижимия имот 48 000 евро била окончателно изплатена на подсъдимия, което той собственоръчно удостоверил в екземпляр от предварителния договор. За получената от сделката сума Л. не издал фактура или друг счетоводен документ.

На 15.09.2006 г. подсъдимият получил в брой сумата от 12000 лева от свидетелката Г.К., платена му съобразно клаузите на подписания помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж, за което издал на свидетелката К. ПКО без номер от същата дата.

На 25.09.2006 г. той получил в брой сумата от 5000 лева от свидетелката Г.К., платена му съобразно клаузите на подписания помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж и й издал ПКО без номер от същата дата.

На 29.09.2006 г. подсъдимият получил в брой сумата от 2000 лева, от свидетелката К., платена му съобразно клаузите на подписания помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж. За така получената сума той издал на свидетелката ПКО без номер от 29.09.2006 г.

Всички парични суми подсъдимият получавал в качеството на управител и представляващ „Алком Интернационал” ЕООД.

За извършените продажби Л. не съставил изискуемия съгласно чл. 119 от ЗДДС отчет, съдържащ информация за осъществените от него доставки и получени плащания за съответния данъчен период. Той не уведомил счетоводителя св. и.а за получените парични суми, не й представил за осчетоводяване издадените от него счетоводни документи за постъпилите плащания, не издавал фактури на купувачите за осъществените авансови плащания, а им давал хвърчащи бележки, разходни касови ордери или писмени разписки. Без да знае за тези обстоятелства, свидетелката и.а изготвяла месечните справки-декларации на „Алком Интернационал” ЕООД по ЗДДС, в които не били отразени получените авансови плащания от купувачите С. С. и Г.К., съгласно сключените с тях предварителни договори за покупко - продажба на недвижими имоти, както и полученото плащане от Б.Ф.-Б. на продажната цена на прехвърления му недвижим имот с нотариален акт. В данъчната основа на облагаемите доставки не бил включен размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период, не били включени също фактури и други счетоводни документи, касаещи разходи за строителни материали, архитектурни проекти.

Тъй като св. и.а не знаела за издадените от подсъдимия документи и за това, че не съставлял изискуеми счетоводни документи, тя не отразила такива в дневника за продажби за съответния данъчен период. Изготвената от нея месечна справка - декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, тя подала пред ТД на НАП - гр.Бургас, където била заведена с вх.

№ СД № 02000844190/16.10.2006 г.

По този начин, на 14.10.2006 г. подсъдимият избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - общо в размер на 20 742, 27 лева, представляващи данък върху добавената стойност по ЗДДС, дължим от представляваното от него данъчно задължено лице „Алком Интернационал” ЕООД - гр.Бургас за данъчния период месец 09.2006 година, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справка - декларация от с вх.№ СД № 02000844190/16.10.2006 г., изготвена въз основа на предоставените от него документи.

На 15.10.2006 г. подсъдимият получил в брой сумата от 4041 лева от свидетелката Г.К., съобразно клаузите на подписания помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж и последващи уговорки между тях. Получаването на тази сума Л. собственоръчно удостоверил в екземпляр от предварителния договор, но не издал на свидетелката К. фактура или друг счетоводен документ, не съставил и изискуемия съгласно чл. 119 от ЗДДС отчет за извършените продажби, съдържащ информация за осъществените от него доставки и получени плащания за съответния данъчен период.

Подсъдимият не уведомил счетоводителя си св. и.а за получените от него суми. Без да знае за плащането, тя изготвила месечната справка - декларация на „Алком Интернационал” ЕООД по ЗДДС, в която не били отразени получени от дружеството авансови плащания от купувача Г.К., в данъчната основа на облагаемите доставки не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период.

Свидетелката и.а не отразила счетоводни документи в дневника за продажби за съответния данъчен период, тъй като такива не били издадени от подсъдимия. Тя подала съставената от нея месечна справка - декларация, заедно с дневника за покупки и дневника за продажби, пред ТД на НАП - гр.Бургас, където същата била заведена с вх.№ СД № 02000850997/14.11.2006 г.

Така на 14.11.2006 г. Л. избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 673, 50 лева, представляващи данък върху добавената стойност по ЗДДС, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД - гр.Бургас за данъчния период месец 10.2006 година, като не издал отчет за извършените продажби и затаил истина в справка - декларация с вх.№ СД № 02000850997/14.11.2006 г., изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

На 06.12.2006 г. подсъдимият получил в брой сумата от 20 000 лева от М. Г., посочена в нотариален акт № 35, том IV, рег. № 6494, дело № 451/2006 г., поправен на 21.01.2008 г. с нотариален акт за поправка № 15, том I, рег. № 462, дело № 11/2008 г. на нотариус В.Д. Сумата в действителност била продажна цена на правото на собственост на закупения от Г. недвижим имот в

степен на завършеност груб строеж, но подсъдимият не издал за получените пари фактура или друг счетоводен документ.

На 22.12.2006 г. Л. получил в брой сумата от 960 лева от С. С., които били определени при допълнителни уговорки във връзка със сключения помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж. За тази сума подсъдимият издал на свидетеля приходен касов ордер от 22.12.2006 г., без номер.

Подсъдимият не съставил изискуемия съгласно чл. 119 от ЗДДС отчет за извършените продажби, с информация за извършените от него доставки и получени плащания за този данъчен период, и не уведомил св. и.а за получените пари. Не й дал и приходния касов ордер за полученото плащане, поради което счетоводителката изготвила месечната справка - декларация на „Алком Интернационал” ЕООД по ЗДДС, в която нямало информация за полученото плащане от М. Г. на продажната цена на прехвърления й недвижим имот с нотариален акт и полученото авансово плащане от С. С. по предварителния договор за покупко - продажба на недвижим имот. Така в данъчната основа на облагаемите доставки не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период.

Тъй като счетоводителят и.а не знаела за съществуването на издадения от подсъдимия счетоводен документ и поради това, че той не съставил изискуеми счетоводни документи, и.а не отразила такива в дневника за продажби за съответния данъчен период. Тя подала съставената от нея месечна справка - декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, пред ТД на НАП - гр.Бургас, където същата била заведена с с вх.№ СД № 02000864103/15.01.2007 г.

Така на 14.01.2007 г. Л. избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери - общо в размер на 3493, 33 лева, представляващи данък върху добавената стойност по ЗДДС, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД - гр.Бургас за данъчния период месец 12.2006 година, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справка -декларация с вх.№ СД № 02000864103/15.01.2007 г. , изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

На 05.01.2007 г. подсъдимият получил в брой 423 лева от С. С., съгласно допълнително постигнати договорености във връзка със сключения помежду им предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж. Получаването на парите той собственооръчно удостоверил в екземпляр от предварителния договор, но не издал на свидетеля С. фактура или друг счетоводен документ и не съставил изискуемия по чл. 119 от ЗДДС отчет за извършените продажби, с информация за осъществената доставка и полученото плащане за съответния данъчен период. За получените пари и за неиздаването на счетоводни документи той не уведомил св. и.а, поради което тя изготвила месечната справка - декларация на „Алком Интернационал”

ЕООД по ЗДДС, в която не отразила полученото авансово плащане от С. и в данъчната основа на облагаемите доставки не бил включен размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период.

Тъй като подсъдимият не издал счетоводни документи, и.а не включила такива и в дневника за продажби за съответния данъчен период. Изготвената от нея месечна справка - декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, тя подала пред ТД на НАП - гр.Бургас, където същата била заведена с вх.№ СД № 02000905949/14.02.2007 г.

По описания начин, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справка-декларация от ДЗЛ с вх.№ СД №02000905949/14.02.2007г., изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи, на 14.02.2007 г. подсъдимият избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 70, 50 лева, представляващи данък върху добавената стойност, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД за данъчния период месец 01.2007 година.

На 20.02.2007 г. Л. получил в брой 15 000 лева от свидетеля ЗЗ.Д., които всъщност били продажната цена на правото на собственост на купения от него недвижим имот в груб строеж, описан в нотариален акт № 91, том I, рег. № 1027, дело № 64/2007 г. Отново подсъдимият не издал фактура или друг счетоводен документ за получената сума и не съставил изискуемия по чл. 119 от ЗДДС отчет за извършените продажби с информация за осъществената от него доставка и получено плащане за съответния данъчен период. За получените пари не уведомил и счетоводителката, която изготвила месечната справка - декларация на „Алком Интернационал” ЕООД по ЗДДС без да отрази получените пари от Б. в данъчната основа на облагаемите доставки. Не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период.

В дневника за продажби за съответния данъчен период също не били включени счетоводни документи, тъй като такива не били издадени от подсъдимия. Изготвената месечна справка - декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, свидетелката и.а подала пред ТД на НАП - гр.Бургас, където същата била заведена с вх.№ СД № 02000912945/14.03.2007г.

По този начин, на 14.03.2007 г. подсъдимият избегнал установяването и плащането на 2500 лева данък върху добавената стойност по ЗДДС, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД - гр.Бургас за данъчния период месец 02.2007 година, като не издал отчет за извършените продажби, и като затаил истина в справка -декларация с вх.№ СД №02000912945/14.03.2007г., изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

След завършване на сградата в груб строеж, били издадени Протокол за

степен на завършеност на сграда от 18.05.2006 г. и Акт за приемане на конструкцията обр. 14 от 17.07.2006 г. Подсъдимият Л., от името на „Алком Интернационал“ ЕООД, сключил окончателни договори с купувачите по предварителните договори, които били изплатили изцяло определената в тях цена на имотите. Въпреки, че имотите вече били самостоятелни обекти от сградата, в нарушение на чл.142 от ЗУТ той прехвърлил на купувачите по предварителните договори собствеността върху вече построените в груб строеж имоти отново под формата на прехвърляне на учредено право на строеж. Така сделките оставали необлагаеми и се избягвало установяването и плащането на данъчни задължения по ДДС, както и била затаявана истината в подадените СД по ДДС. Не били издадени и фактури за извършените облагаеми сделки. Към момента на прехвърляне на собствеността върху имотите, получените авансови плащания от купувачите е следвало да се отчетат като приходи от продажбата на недвижими имоти. Получената от дружеството, представлявано от подсъдимия, от продажбата през 2006г. на 7-те недвижими имота сума от 354 906, 59 лева, не била съобщена на счетоводителката и.а и не била включена в Годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2006 г. На счетоводителката не били представени счетоводни и платежни документи за получените плащания и такива не били посочени като приход в счетоводството на дружеството и годишната данъчна декларация. След като съставила декларацията, св. и.а я предоставила на подсъдимия за запознаване, а след одобрението му на съдържанието, тя я подала в ТД на НАП - Бургас, където била заведена с вх.№ 02001680/14.03.2007 г.

С тези действия, на 31.03.2007 г., Л. избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 52 518, 39 лева, представляващи дължим от дружеството корпоративен данък по чл. 51, ал.1 от ЗКПО за финансовата 2006 година, като затаил истината в Годишна данъчна декларация за 2006 г., в която не били декларирани приходи от продажби на недвижими имоти за 2006 г. и дължимия върху тях годишен корпоративен данък.

На 23.05.2007 г. подсъдимият получил 2000 евро и 3912 лева в брой от свидетелката Д. ТТ. и съпруга й, които били първа вноска по сключения предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж. Вместо счетоводен документ, за получените пари Л. издал на свидетелите разписка от същата дата, не отчел по изискуемия от чл.119 от ЗДДС начин осъществената от него доставка и получено плащане за съответния данъчен период. За получените пари не уведомил счетоводителката, не й дал и разписката за плащането, поради което и.а изготвила месечната справка - декларация на „Алком Интернационал“ ЕООД по ЗДДС без да включи това плащане в данъчната основа на облагаемите доставки, не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период.

Тъй като нямало счетоводни документи за извършеното плащане,

счетоводителката не отразила такива в дневника за продажби за съответния данъчен период. Изготвената от нея месечна справка - декларация, заедно с дневника за покупки и дневника за продажби тя подала пред ТД на НАП - гр.Бургас, където същата била заведена с вх.№СД№ 02000931164/11.06.2007г.

По този начин на 14.06.2007 г. подсъдимият избегнал установяването и плащането на 1303, 94 лева данък върху добавената стойност, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД за данъчния период месец 05.2007 година, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справката-декларация, изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

Св. ТТ. превела и по банков път, по личната сметка на Л., 88012,35 лева на 20.07.2007 г., съгласно сключения предварителен договор. Впоследствие, за част от полученото плащане подсъдимият издал на свидетелката, в качеството ѝ на ЕТ „ИППИСП Денто д-р Д.ТТ.“, фактура № 7/28.09.2007 г., фактура № 8/15.10.2007 г. и фактура № 14/22.11.2007 г., които обаче не били предоставени на св. и.а за включване в СД по ДДС и в данъчната основа на дружеството.

Подсъдимият не отчетел осъществената доставка и получено плащане по изискуемия от чл. 119 от ЗДДС начин, не уведомил счетоводителката си за получените суми и не ѝ представил за осчетоводяване издадените от него счетоводни документи за постъпилите плащания. Свидетелката и.а изготвила месечната справка-декларация на „Алком Интернационал” ЕООД по ЗДДС без да включи в същата полученото авансово плащане от купувачите Т. Т.ов и ЕТ „ИППИСП Денто д-р Д.ТТ.“, не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период. Тъй като такива не ѝ били представени, тя не отразила счетоводни документи в дневника за продажби за съответния данъчен период. Изготвената от нея месечна справка - декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, и.а подала пред ТД на НАП - гр.Бургас, където същата била заведена с вх.№ СД № 02000953193/14.08.2007г.

Така на 14.08.2007 г. подсъдимият избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - общо в размер на 14 668, 73 лева, представляващи данък върху добавената стойност, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД за данъчния период месец 07. 2007 година, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справката-декларация, изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

На 23.10.2007, подсъдимият получил в брой 44 000 лева от Н. Л.а, определена с нотариален акт № 136, том IV, рег. № 6984, дело № 562/2007 г.

Тази сума всъщност била продажна цена на правото на собственост на закупения от последната недвижим имот в степен на завършеност груб строеж, но той не издал фактура или друг счетоводен документ.

На следващия ден по банковата сметка на „Алком Интернационал” ЕООД постъпило плащане на 60 500 лева, преведени от свидетеля Х. Н. в изпълнение на сключения предварителен договор за покупко - продажба на жилище в строеж, с които била платена договорената продажна цена за имота. Л. отново не издал фактура или друг счетоводен документ.

Извършените продажби подсъдимият не отчетел съгласно чл. 119 от ЗДДС и не уведомил счетоводителя и.а за получените суми, поради което тя изготвила месечната справка - декларация по ЗДДС без да включи плащанията от Н. и Л.а в данъчната основа на облагаемите доставки, не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период. Свидетелката и.а не отразила счетоводни документи и в дневника за продажби за съответния данъчен период, и подала изготвената от нея месечна справка - декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, пред ТД на НАП - гр.Бургас с вх.№ СД № 02000978619/14.11.2007г.

По описания начин, на 14.11.2007 г. подсъдимият избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 17 416, 67 лева данък върху добавената стойност, дължим от представляваното от него „Алком Интернационал” ЕООД за данъчния период месец 10. 2007 година, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справката - декларация, изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

На 21.01.2008 г. подсъдимият получил в брой 34 000 лева от М. Г., съгласно нотариален акт за поправка № 15, том I, рег. № 462, дело № 11/2008 г., представляваща доплащане на продажната цена на правото на собственост на закупения недвижим имот в степен на завършеност груб строеж. За получената сума той не издал фактура или друг счетоводен документ, не отчетел съгласно чл. 119 от ЗДДС извършената доставка и полученото плащане и не съобщил за това на счетоводителя и.а. Без да знае за продажбата, плащането и неиздаването на счетоводни документи, тя изготвила месечната справка-декларация на „Алком Интернационал” ЕООД по ЗДДС, в която не било отразено полученото допълнително плащане в данъчната основа на облагаемите доставки, не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период. Свидетелката и.а не отразила счетоводни документи в дневника за продажби за съответния данъчен период, тъй като такива нямало. Изготвената от нея месечна справка-декларация, ведно с дневника за покупки и дневника за продажби, тя подала пред ТД на НАП - гр.Бургас с вх.№ СД № 02001005007/14.02.2008г.

Така, на 14.02.2008 г. Л. избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери - 5666, 67 лева данък върху добавената стойност, дължим от представляваното от него дружество за данъчния период месец 01.2008 година, като не издал отчет за извършените продажби и като затаил истина в справката -декларация, изготвена въз основа на предоставени от него други първични счетоводни документи.

През 2007 г. подсъдимият, в качеството си на управител и представляващ „Алком Интернационал“ ЕООД, сключил окончателни договори с останалата част от купувачите по предварителните договори, които били изплатили изцяло определената в тях цена на имотите. При тези сделки той на практика прехвърлил на купувачите собствеността върху вече построените в груб строеж имоти, което било извършено в изискуемата от закона нотариална форма. Към момента на изповядване на сделките с нотариални актове, получените авансови плащания от купувачите е следвало да се отчетат като приходи от продажбата на недвижими имоти, тъй като тогава е била прехвърлена и собствеността върху тях. За 5 - те продадени през 2007 г. имоти Л. получил общо 252 278, 88 лева, но не съобщил това на счетоводителката и.а, която изготвила Годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2007 г на дружеството. Подсъдимият не представил на свидетелката и.а издаваните от него счетоводни и платежни документи, удостоверяващи получените плащания, поради което и те не били включени като приход нито в счетоводството на дружеството, нито в ГДД. и.а запознала подсъдимия с декларирания финансов резултат и след получено от него одобрение, подала ГДД в ТД на НАП–Бургас с вх.№ 02001163/27.02.2008г.

По описания начин, на 31.03.2008 г., Л. избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 25 226, 91 лева годишен корпоративен данък по чл. 51, ал.1 от ЗКПО за финансовата 2007 година, дължим от представляваното от него дружество, като затаил истина в Годишната данъчна декларация, в която не били декларирани приходи от продажби на недвижими имоти за 2007 г. в размер на 252 278, 88 лева и дължимия върху тях годишен корпоративен данък в размер на 25 226, 91 лева.

Всички посочени до тук плащания, Л. получавал в качеството си на представляващ и управител на продавача „Алком интернационал“ ЕООД.

През 2012 г. - 2013 г. на подсъдимия била назначена и извършена данъчна ревизия за установяване на задължения по чл.33, ал.1 от ЗДДФЛ, на отговорност по чл.19 от ДОПК, в качеството му на управител на „Алком интернационал“ ЕООД, за недекларирани задължения на дружеството за данъци и осигурителни вноски, и за несъбрано задължение за периода 01.01.2007г. до 31.12.2011г.

В ревизиращия екип участвал св. К.К.. При извършване на ревизията ревизорите установили продажбите на имоти в периода 2006 - 2007 г. от „Алком интернационал“ ЕООД, представлявано от подсъдимия, които не били включени в дневниците за продажби и в месечните СД по ЗДДС, приходите от които не били декларирани в ГДД по чл.92 от ЗКПО.

В хода на досъдебното производство са били назначени и извършени основна, допълнителна и повторна съдебносчетоводни експертизи от вещото лице У.. Към първоначалната експертиза са поставени задачи да посочи получените от „Алком интернационал“ ЕООД суми от продажби на недвижими имоти от процесната сграда, според събраните гласни и писмени

доказателства; да се провери дали са били отразени в счетоводната отчетност на дружеството съобразно законодателството счетоводните операции по извършените продажби; да се установят данъчните задължения на дружеството по ЗДДС във връзка с извършените продажби по данъчни периоди и се съпоставят с декларираните в СД по ЗДДС; избегнато ли е плащане на данък по ЗДДС и по ЗКПО; каква е общата сума на неплатения данък без лихви и с лихви. Допълнителната експертиза е следвало да отговори на задачи дали следва да се приспаднат като разход при определяне на дължимия данък по ЗКПО получените заеми от обвиняемия като физическо лице от „МКБ Юнионбанк“ и от представляваното от него дружество от „Банка ДСК“ ЕАД; отчитало ли е представляваното от обвиняемия дружество разходи за периода 2005-2007г. и във връзка с какво са били направени; да се преобразува годишния финансов счетоводен резултат в ГДД за съответните години според недекларирания данък по ЗКПО.

Повторната експертиза е следвало да отговори на въпросите към първоначалната и допълнителната, като съобрази приложения ред за документиране на извършените доставки, в случаите при които получателите им са данъчно незадължени физически лица.

Вещото лице е посочило, че режима за данък върху добавената стойност за инкриминирания период е бил определен според актуалното към момента законодателство - ЗДДС в сила до 01.01.2007г. и Правилника за приложението му, и същите нормативни актове в сила от 01.01.2007г..

Действащият ЗДДС до 01.01.2007г. е предвиждал, че данъчното събитие възниква на по-ранната от двете дати - датата на прехвърляне на правото на собственост и датата на плащането (цялостно или частично).

Според чл.25 от ЗДДС, в сила след 01.01.2007г., данъчното събитие възниквало на датата на прехвърляне на собствеността върху стоката или извършване на услугата, но когато преди да е възникнало данъчно събитие се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, съгласно ал.6 от същия член данъкът става изискуем при получаването на плащането за размера на съответното плащане. При хипотези като конкретните действия на подсъдимия - когато авансови плащания предхождат прехвърляне на правото на собственост върху стоката, данъчната основа се определя въз основа на всяко получено плащане, като се приема, че дължимия данък е включен в полученото плащане.

Освободена доставка, според регламента в чл.45, ал.1 ЗДДС, е прехвърлянето на право на собственост върху земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, като учредяването или прехвърлянето на право на строеж се счита за освободена доставка до момента на завършване в груб строеж, според ал.2 на същия текст.

Вещото лице е обосновало извод, че от извършените от дружеството продажби на недвижими имоти за периода до 31.12.2006г., за освободени

доставки следва да се приемат тези, свързани със земя – прехвърляне на земя или учредяване или прехвърляне на вещни права върху земя, както и отдаването под наем на земя. Изводът е обоснован на чл.34, ал.1 ЗДДС /отм./ и чл.181 от ЗУТ, регламентиращ, че правото на строеж може да бъде предмет на прехвърлителна сделка от момента на учредяването му до завършване на сградата в груб строеж. Срещу възражението на подсъдимия за степента на завършеност на сградата е посочено съдържанието на пар.5, т.46 от ДР на ЗУТ, според който „груб строеж“ е сграда или постройка, на която са изпълнени ограждащите стени и покривът, без или с различна степен на изпълнени довършителни работи“. Прехвърлянето на право на строеж след завършване сградата в груб строеж, не представлява освободена доставка по смисъла на данъчния закон.

Посочено е за получените от строителя авансови плащания по предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти, че облагаеми са всички доставки на стоки и услуги от данъчно задълженото лице с място на изпълнение на територията на страната, освен в случаите, когато законът е предвидил друго. На датата на данъчното събитие данъкът става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за задълженото лице да го начисли. При предхождащи прехвърлянето на правото на собственост или други вещни права върху стока авансови или частични плащания, данъчното събитие възниква на датата на всяко плащане, като данъчната основа на доставката се определя въз основа на всяко получено плащане и се приема, че дължимия данък е включен в полученото плащане при облагаемите доставки (чл.35 от ППЗДДС отм.).

Вещото лице е посочило, че критериите за данъчно облагане с ДДС били идентични и по Закона за ДДС от 01.01.2007г. Инкриминираният период след тази дата включвал авансови и окончателни плащания по време на действие на двете редакции на ЗДДС. Прехвърлянето на право на собственост върху земя или ограничени вещни права, като правото на строеж и според чл.45, ал.1 ЗДДС били освободени доставки до момента на завършване на сградата в груб строеж. В правото на строеж не се включвали извършените строително-монтажни работи. Когато се извършвали продажби на части или обособени обекти от сграда, които предвиждат предварителни, авансови плащания по време на строителството, за тези плащания възниквало данъчно събитие и данъкът ставал изискуем на датата, на която е договорено плащането. Получените от „Алком Интернационал“ ЕООД авансови плащания по сключени предварителни договори за покупко-продажба на недвижим имот, били облагаема сделка по ЗДДС и следвало да се издава фактура от дружеството и да се начислява данък по реда на чл.25, ал.4 ЗДДС.

Във връзка с установяване на данъчните задължения по ЗДДС и ЗКПО на „Алком интернационал“ЕООД за продадените собствени недвижими имоти, находящи се в гр.Бургас,ул.“Марица“№81 на трети лица, са анализирани всички девет сделки през процесния период и е установено, че

не са в съответствие със законовите стандарти. Избегнато било установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - общо в размер на 144 280, 90 лева, от които данък върху добавената стойност по ЗДДС в размер на 66 535, 60 лева и корпоративен данък по ЗКПО в размер на 77 745, 30 лева, дължими от „Алком Интернационал” ЕООД - гр.Бургас с ЕИК ...

Пред съда вещото лице У., след като е потвърдила заключенията си, изрично е потвърдила отговора си в допълнителната експертиза (т.24, л.79 ДП), че както в хода на извършената данъчна ревизия, така и в хода на досъдебното производство подсъдимият не е представил документи за извършени разходи във връзка със строителството на ул. „Марица“ №81, включително и след лично изискване от експерта. Не са представени фактури и оборотни ведомости за такива разходи, както и документи за получени банкови заеми (които принципно не могат да бъдат признати за разходи, само плащането на лихви по тях). Въпреки това, в интерес на подсъдимия, в повторната (последна) експертиза вещото лице е приспаднало при изчисление на дължимите данъчни задължения декларираните от дружеството общи разходи като такива, свързани със строителството на процесната сграда.

Вещото лице по извършената в хода на ДП графическа експертиза е установило, че по-голямата част от справките-декларации са били подписвани и подавани от св.и.а (годишните данъчни декларации за 2006 и 2007г., справките-декларации за ДДС от 14.04.2006., 16.10.2006г., 14.02.2007г., 14.03.2007г., 11.06.2007г., 14.02.2008г.), а за останалите не може с категоричност да се приеме от кого са били подписани, тъй като подписите са негодни за идентификация.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните гласни и писмени доказателства, заключенията по извършените експертизи.

От показанията на св. К., св.Б. и св. Б. се доказва заплащането на авансови вноски на подсъдимия, в качеството му на собственик и управител на дружеството; изповядването на сделките пред нотариус при завършване на сградата в груб строеж; проблемите на свидетелите-собственици със сградата поради отказа на подсъдимия да я довърши и техните собствени довършителни работи; че покривът на сградата е бил построен към момента на изповядване на нотариалните сделки и сградата е била в общ завършен груб строеж, само без врати. Показанията им са последователни, логични, безпротиворечиви, подкрепени от съдържанието на предварителните договори, касовите ордери, разписки, при чието предявяване, св.К., св.Б. и подсъдимия са потвърдили както подписите си, така и съдържанието им. В този смисъл са и приобщените показания на св. Б. от ДП, които правилно съдът е приел за по-достоверни, както поради потвърждаването им от лицето, така и поради даването им в по-близък времеви момент до събитията, за

които се отнасят. Подкрепящи приетото за установено от думите на посочените свидетели, са и приобщените показания на издалия Акт 14 на сградата св.Николай и..

Че подсъдимият не е издавал фактури за получените авансови и окончателни плащания от купувачите на обекти в сградата, а само писмени разписки - разходни касови ордери, се установява несъмнено и от свидетелите, чиито показания са приобщени по реда на съкратеното съдебно следствие след съгласие на всички страни - Л.а, Н., Г., ТТ., С., Ф.-Б., Ш., Г. и и.. Те са последователни, непротиворечиви, обективни, безпристрастни, кореспондиращи както помежду си и с посочените по-напред свидетели, така и със съдържанието на нотариалните актове, разходни касови ордери, протокол за завършен строеж.

Липсата на счетоводни документи се потвърждава от показанията на св.Д., на когото е прехвърлено дружеството на 02.06.2008г. с посредничеството на св. Х., без изобщо да е виждал и познавал подсъдимия; от показанията на св. К., установил в хода на ревизията покупко-продажби от продавача „Алком Интернационал“ ЕООД, вписани в Агенция по вписвания през периода 2007г., за които е нямало предоставена информация в НАП, установил постъпления на суми в личните банкови сметки на подсъдимия от продажба на лекарски кабинет, собственост на дружеството.

В този смисъл и в подкрепа на приетите от двете инстанции факти са и показанията на св. и.а, че винаги попълването на справките-декларации от нея е ставало под контрола и въз основа единствено на дадена информация от подсъдимия, с негово знание и одобрение какъв ще бъде крайния данък. Този факт тя потвърждава във всичките си показания, приобщени по делото от различните фази на процеса. Категорично тя не е знаела за строителството на процесната сграда и не е получавала счетоводни документи във връзка с това строителство. Независимо от начина на достигане на счетоводната документация до счетоводителката – донесена лично от подсъдимия, от съпругата му или по факс, документите изхождали винаги от Л. и той я уведомявал лично или по телефона за предстоящото им получаване.

Приетата от инстанциите по същество фактическа обстановка се установява и от обясненията на подсъдимия, че като собственик и управител на „Алком Интернационал“ ЕООД е строил жилищна сграда в гр.Бургас, на ул.“Марица“ №81, която е продал на различни лица като право на строеж, а не като самостоятелни обекти; че изцяло през инкриминирания период с официалната счетоводна документация се е занимавала св. и.а, която попълвала съдържанието на справките-декларации и ГДД по ЗКПО и ги подавала в НАП.

Правилно и обосновано, в останалата по-голяма част, обясненията на подсъдимия не са приети за достоверно доказателство, а за средство за защита, тъй като противоречат на събрани по делото годни доказателства със съвпадаща информация. Недоказано е твърдението му за извършени

значителни финансови разходи по строителството, за което не представя никакви писмени доказателства, както и уклончивия му отговор за знанието на счетоводителката за извършваното строителство и сделки. Тези обяснения са опровергвани от св. и.а, представените по делото писмени доказателства и заключенията на експертизите, липсата на твърдените от подсъдимия документи, показанията на посочените до тук свидетели.

Основателно изцяло са кредитирани приетите по делото три съдебносчетоводни експертизи на в.л. У., които са пълни, ясни подробно и задълбочено обосновани, поради което двете съдебни инстанции ги намират напълно годни да изяснят обстоятелствата, за които са били назначени. Заключениета изхождат от компетентно вещо лице, за което няма съмнение в пристрастност или необективност, заключенията са последователни и взаимно допълващи се, не си противоречат, като последното (по повторната експертиза) обединява и дава заключителен отговор на всички поставени въпроси според всички събрани доказателства, зачитайки всяко неизяснено обстоятелство в интерес на подсъдимия.

Въззивната инстанция също не приема възражението, че експертизите са некоректни, тъй като не са изчислени разходите за извършеното строителство. Както е отговорил и окръжния съд, доказателства за извършени разходи, свързани с процесното строителство, не са установени както в административното, така и в наказателното производство, въпреки несъмнените усИ. в тази насока и многократно предоставените възможности на подсъдимия за това. Изчисляването на стойността на сградата чрез строителни книжа и осреднени цени не може да докаже извършени от подсъдимия и представляваното от него търговско дружество разходи по строителството. Доказателство за това би могло да бъдат документите, предвидени в Закона за счетоводството, каквито липсват. Самият подсъдим излага, че е извършвал строителни работи, като не е плащал веднага вложените материали, че е построил сградата почти без финансови средства (лична защита пред въззивната инстанция). Свидетели – строителни работници са заявили, че не са получавали възнаграждение, поради което вземали материали от обекта. Това също идва да покаже, че не може да има равенство между стойността на извършеното строителство и разходите на подсъдимия и неговото дружество. Въпреки това, въпреки липсата на документална връзка, в негов интерес за такива разходи са признати декларираните общи разходи за дружеството.

Като правилно следва да бъде възприето и заключението по графическата експертиза, в което компетентното и безпристрастно вещо лице е отговорило пълно, ясно и обосновано на поставените задачи, а отговорите кореспондират с показанията на св. и.а.

Установените факти са довели първоинстанционния съд до правилен извод, че подсъдимият Г.Л. е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл. 255, ал.3, вр. ал.1, т.2 и т.3 вр. чл. 26 НК.

Това е така, тъй като през периода от 14.10.2006 г. до 31.03.2008 г., в качеството си на управител, представляващ и едноличен собственик на капитала на „Алком Интернационал” ЕООД - гр. Бургас, посредством невиновното лице - упълномощения от него счетоводител С.И., избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - общо в размер на 144 280, 90 лева, от които данък върху добавената стойност по ЗДДС 66 535, 60 лева и корпоративен данък по ЗКПО 77 745, 30 лева, дължими от дружеството, като не издал счетоводни документи - отчети за извършените продажби, съдържащи информация за получени плащания по облагаеми доставки свързани с продажба на недвижими имоти и като затаил истина в девет месечни справки декларации по чл. 125 от ЗДДС, както и в годишните данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2006 г. и 2007 г., изготвяни въз основа на предоставени от него първични счетоводни документи и подавани пред ТД на НАП - гр.Бургас от С.И., в които не били отразени получените плащания по облагаеми доставки, свързани с продажба на недвижими имоти в данъчната основа на облагаемите доставки, не бил включен и размера на данъка при определяне на резултата за данъчния период, а в ГДД по чл. 92 от ЗКПО не били декларирани приходите от продажбите на недвижимите имоти и дължимия върху тях годишен корпоративен данък.

Обективната съставомерност включва качеството на подсъдимия през инкриминирания период на управител, представляващ и собственик на „Алком Интернационал” ЕООД - гр. Бургас, което е било регистрирано по ДДС. Данъчното задължение е уредено в закона, дължимия ДДС се установява и плаща чрез подаване на ежемесечни справки-декларации в НАП. Дефиницията на квалифициращото обстоятелство е дадена в чл. 93 т.14 от НК - данъци в големи размери са тези, които надхвърлят 3 000 лв., а в особено големи размери - които надхвърлят 12 000 лв. Като управител и представляващ регистрирано по ДДС дружество, Л. е бил длъжен да подава ежемесечни СД по ЗДДС. Това е правил чрез упълномощено лице - счетоводителят С.И., която лично попълвала всяка справка-декларация по ЗДДС за инкриминирания период и ГДД по ЗКПО за 2006г. и 2007г. Тя попълвала съдържанието на декларациите единствено и само въз основа на дадени ѝ счетоводни документи от подсъдимия, след което го запознавала със съдържанието им и след одобрението му ги подавала в НАП. и.а не е знаела, че осчетоводяването дружество извършва строителство на ул.“Марица“№81, не е знаела за сключените предварителни договори, получените от подсъдимия авансови плащания, издадените касови ордери и писмени разписки, такива документи не са ѝ предоставяни за осчетоводяване и вписване в справките и ГДД пред НАП.

На посочените дати подсъдимият, в качеството си на представляващ „Алком Интернационал” ЕООД - гр. Бургас, получил от свидетелите К., Б., Б., Н., Г., ТТ., С., Ф., Ш. и Г. авансови суми по сключени предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти без да издаде първични

счетоводни документи. Л. избегнал установяване на данъчни задължения за периода от 14.10.2006г до 31.03.2008г в особено големи размери – общо 144,280,90лв., като е затаил истина в подаваните за инкриминирания период СД по ЗДДС и в ГДД за 2006г. и 2007г. Това е сторил, като не е декларирал облагаеми сделки и получени от тях парични суми от строителство на сграда в гр.Бургас, ул.“Марица“№81, не е издал фактури на купувачите по предварителните договори за покупко-продажба, не е декларирал авансови плащания и сключени окончателни нотариални актове, за което е бил задължен по чл.25, ал.4 ЗДДС, тъй като всички плащания са представлявали облагаема печалба за дружеството, защото обектът е бил на етап „груб строеж“ и сделките не са били освободени от данък. След като с Протокол за завършен строеж от 18.05.2006г от комисия при ТД Зора-Община Бургас сградата е била обявена като завършена в „груб строеж“, съгласно чл.182 от ЗУТ, плащанията свързани с нея и с окончателните сделки са подлежали на деклариране и включване в данъчната основа на дружеството. Данъчно задълженото лице не е документирало извършените продажби по реда на чл.93, ал.2 и ал.4, чл.102 ал.1, чл.104, ал.3 от ЗДДС /отм./ за продажбите до 31.12.2006г. и чл.113, ал.1, ал.3, т.1 и ал.4, чл.119, ал.1 и ал.2 от ЗДДС за продажбите извършени след 01.01.2007г, като тези продажби по приложените по делото нотариални актове на дружеството в инкриминирания период не са намерили отражение в дневниците за продажба и СД по ЗДДС на „Алком интернационал“ЕООД.

Правилен е извода, че Л. е осъществил деянията като посредствен извършител, тъй като справките-декларации и ГДД са съставяни и подавани чрез пълномощника С.И. без тя да знае, че за облагаеми доставки не са съставяни счетоводни документи, че истината за дейността на дружеството е затаена и не е посочена в съставените от нея документи, че данните представени ѝ от подсъдимия, които вписва в декларациите са неверни.

Престъплението по чл. 255, ал.3, вр. ал.1, т.2 и т.3 от НК включва общо 11 деяния, всяко от които поотделно е съставомерно, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, поради което последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото. Изпълнено е съдържанието на чл.26, ал.1 от НК и правилно престъплението е квалифицирано като продължавано.

Подсъдимият е действал виновно, при форма на вина пряк умисъл, по смисъла на чл.11, ал.2 от НК. Въпреки познаването на изискванията на закона относно отчитането на извършваната от дружеството дейност и сделки, той съзнателно не издавал фактури на купувачите на апартаменти и ателиета в жилищната сграда, не представял на счетоводителя си данни за извършвания строеж, за получените приходи, за извършени разходи, затаявал е тази информация, воден от целта да укрие данъци в особено големи размери, знаейки, че това е противоправно. Съзнавал е, че построената сграда е в

степен на завършеност „груб строеж“ след издаването на протокола от 18.05.2006г. и Акт 14, тъй като това понятие е определено в закона, а не е зависимо от разбирането и възприятията на строител или купувачи, като след този момент не може да прехвърля право на строеж, а право на собственост върху всеки отделен обект, което е облагаема сделка. За умисъла на подсъдимия може да се съди и по последващите му действия – бързото фиктивно „продаване“ на данъчно задълженото дружество на лице, което няма нищо общо с търговец или предприемач, а се издържа чрез приемане на такива избягващи данъчни задължения субекти.

Неоснователно е възражението на подсъдимия и защитника, че производството следва да бъде прекратено по давност за част от инкриминираните деяния. Предвиденото наказание за престъплението по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2, т.3 от НК е лишаване от свобода за срок от три до осем години и конфискация на част или на цялото имущество. Съгласно чл.80, ал.3 НК, давността за преследване за конкретното престъпление започва да тече от прекратяването на продължаваната престъпна дейност, а не се преценява поотделно за всяко извършено деяние, включено в състава на продължаваното престъпление. Прекратяването на продължаваната престъпна дейност е на 31.03.2008г. Давностният срок е посочен в чл.80, ал.1, т.3 от НК – десет години, но е прекъснат с образуване на наказателното производство през 2014г., поради което относима е нормата на чл.81, ал.3 от НК, дефинираща абсолютния давностен срок на 15 години. Този срок изтича на 31.03.2023г., поради което възражението не може да доведе до искания резултат.

При определяне на наказанието на подсъдимия Л., съдът е съобразил наличните смекчаващи отговорността обстоятелства - необременено съдебно минало към момента на извършване на престъплението, семейна и социална ангажираност, ниска степен на обществена опасност на личността му, отдалечеността във времето между момента на извършване на престъплението и реализиране на отговорността. Съдът е посочил отговорността на органите на досъдебното производство за забавеното разследване.

Като отегчаващо отговорността обстоятелство правилно е съобразена високата обществена опасност на престъплението, определена от големия брой отделни деяния в състава на престъплението – 11, ощетяването на държавния бюджет от конкретното престъпление със сума многократно надвишаваща предвидения за това квалифициращо обстоятелство размер.

Правилно е приета за негативна характеристика на подсъдимия осъждането по НОХД №4071/2017г. на Софийски районен съд за измама по чл.210, ал.1, т.5 вр.209, ал.1, чл.20, ал.1 НК, извършена на 05.05.2007г., в законна сила от 22.12.2020г.

Обосновано от изложените обстоятелства и в съответствие с правилата на чл.54 от НК, наказанието е определено при превес на смекчаващи

отговорността обстоятелства в размер на минимално предвиденото в закона - три години лишаване от свобода, като на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено изтърпяването за изпитателен срок от пет години. Отдалечеността на реализацията на отговорността от извършване на престъплението, възрастта и личността на подсъдимия обективират извод, че за поправянето му и за постигане на генерална превенция не е наложително той да бъде изолиран от обществото. Това наказание по вид и размер е достатъчно за пълноценното постигане целите на чл.36 от НК.

След събиране на писмени доказателства за собствено на подсъдимия имущество - справки от Агенция по вписванията и от КАТ-Бургас, съдът правилно и законосъобразно е наложил предвиденото кумулативно наказание конфискация на имущество по отношение на товарен автомобил „Фолксваген Транспортер“; лек автомобил „ВАЗ 2108“ ; собствена ид.ч на подсъдимия от поземлен имот ,пл.№60014, находящ се в парцел 14, масив 6 в местност Минерални Бани, гр.Бургас, с площ общо от 4 дка и поземлен имот в режим на СИО - / 1/2 ид.ч./, с пл.№140, находящ се в местността Росенец, общ.Созопол, представляващ земеделска земя с площ от 1,552 кв.м.

Законосъобразно, на основание чл.189, ал.3 от НПК в тежест на подсъдимия са възложени направените в хода на наказателното производство разноси.

При така направената цялостна проверка на атакуваната присъда, въззивната инстанция не намери основания за отмяна или изменение на съдебния акт. Не са допуснати сочените от обжалващите нарушения, водещи до ограничаване правото на защита или неправилно приложение на закона, направените възражения са неоснователни и не могат да доведат до претендираните правни последици. Атакуваната присъда е обоснована, законосъобразна и правилна във всичките ѝ части, поради което и на основание чл.338 вр. чл.334, т.6 от НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №132/26.10.2021г., постановена по НОХД №1305/2020г. по описа на Бургаския окръжен съд.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____